

[Inge Fischer Møller]

har sagt heroppe – jeg har også selv nævnt det tidligere mange gange, og jeg er glad for det – at jeg har deltidsjob i en fagforening. Det synes jeg er med til, at meget af det arbejde, jeg udfører herinde, kan jeg gøre med en mere kraftig baggrund end måske nogle af de ting, som hr. Arne Melchior fremfører fra talerstolen.

Når det drejer sig om dobbeltstillinger, vil jeg godt sige, at den debat, hr. Arne Melchior fortsætter med her, var en, der begyndte i Radiotinget. Vi bestiller næsten ikke andet her i salen end at rejse os op og stemme om orlov til partifæller fra hr. Arne Melchiors gruppe, når de pågældende rejser frem og tilbage til Europa-Parlamentet, så mon ikke man skulle feje for sin egen dør først, før man fejer for andres?

(Kort bemærkning)

Arne Melchior (CD):

Jeg fejer ikke, jeg fremdrager nogle kendsgerninger. Der er både medlemmer i fru Inge Fischer Møllers parti og i mit, som har job i to parlamenter. Der er bare den forskel, at mit parti fremsætter ikke forslag af denne art. Det er forskellen. Her er der altså fremsat forslag om begrænsning af overarbejde, men der er ikke nogen begrænsning i dobbeltstillinger. Man kan altså være på kontor eller fabrik om dagen, og så kan man være biografkontrollør om aftenen, det hindrer forslaget ikke. Der optager man en plads for en anden, men det tager dette lovforslag slet ikke sigte på. Jeg gad nok vidst, hvor mange timer vor fortrinlige arbejdsminister har arbejdet over for at nå den karriere, han har nået i de unge år, det er vist ikke så få. Her skal vi vist ikke komme med 11 timers regler og en hel masse andre regler, vi laver for andre.

Man kan altså være folketingsmedlem til nu i 1980 146.000 kr. om året og have nok at bestille her i huset – også for den dygtige, også for den hurtige – og alligevel kan man altså have halvdags- eller heldags- eller trekvartjob andre steder, ikke mindst i det offentlige, således som praksis er, og man kan besætte to så store ministerier som justitsministeriet og indenrigsministeriet. Det er sandelig ikke en kritik af den pågældende minister, det er bare en konstatering af, at det samme parti, som mener over for den enkelte

borger i landet at skulle lave disse restriktioner, som jeg vil betegne dette lovforslag som, altså forbeholder sig selv at tage to kæmpejob samtidig foruden at være folketingsmedlem.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Det kan vel ikke undre, at det også er til hr. Arne Melchior. Mon ikke det var en god idé, at hr. Arne Melchior læste lidt på dette lovforslag og koncentrerede debatten om det? Så tager vi den anden diskussion en anden gang.

Tyroll (VS):

Det er jo synligt, at arbejdsministeren har vanskeligheder med at få dette lovforslag igennem. Jeg var positiv i mit første indlæg, men nævnte en række kritikpunkter, hvor vi gerne ville have forbedret forslaget. Jeg må sige, at hvis det ligger sådan, at der bliver realiteter i det, som arbejdsministeren har ført frem her om, at man vil diskutere smiddiggørelse i udvalget – og arbejdsministeren svang sig højt op for at få støtte fra de radikale, og hvem det ellers er man plejer at samarbejde med – ja, så må jeg nok sige, at forslaget efterhånden bliver så ringe, at der intet reelt er tilbage i det, og at det snarere tilslører nogle problemstillinger end gavner reelt. Derfor vil jeg meget anbefale, at arbejdsministeren ikke begynder at sælge yderligere ud af det indhold, der er i lovforslaget i dag. Realiteten er nok, at arbejdsministeren skal til at se i øjnene, at det kniber en hel del med at basere sig på det flertal, som regeringen har forsøgt at basere sig på. Den socialdemokratiske arbejderbevægelse siges at være flere ting: ud over socialdemokratiet som parti skulle der også være en fagbevægelse, som man kunne prøve at satsede lidt mere på for at fremme den kamp, der skal foregå ude på arbejdspladserne imod overarbejde, og lade være med at lægge hindringer i vejen for den. Man kunne passende lade være med at lægge fagretlige hindringer osv. i vejen for kampen imod overarbejde, hindringer, som man selv har været med til at skabe, nok så meget på baggrund af holdningen hos de borgerlige partier, som man forsøger at samarbejde med. I stedet for at stå på den ynkelige måde og prøve på at få skabt et eller